

Adunarea cu frații slujitori
Chișinău – sâmbătă, 12 iunie 1993

Ewald Frank

Shalom tuturor, în scumpul Nume al Domnului Isus Hristos! Mai întâi ne vom ruga și-I vom cere lui Dumnezeu să ne binecuvânteze. Dacă El nu ne binecuvântează, suntem adunați în zadar, dar El ne-a făgăduit că va fi cu noi și că va fi acolo unde copiii Lui sunt adunați în Numele Lui. Îl vom ruga să vină în mijlocul nostru într-un mod deosebit.

Să ne rugăm împreună.

Tată nostru ceresc, venim la Tine în prețiosul Nume al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Mulțumim pentru această zi. Îți mulțumesc pentru toți frații și pentru toate surorile, Îți mulțumim pentru ocazia de a fi adunați în prezența Ta. Te rugăm pe Tine, Doamne, să fii aici într-un mod deosebit. Răspunde întrebărilor noastre, rezolvă problemele noastre, vindecă pe bolnavi, binecuvântează-Ți poporul, Doamne. Te rugăm să ne călăuzești prin Duhul Tău cel sfânt. Fie ca voia Ta desăvârșită să se facă azi, aici pe pământ, așa cum se face în ceruri. Și Îți vom da Ție toată cinstea și slava în sfântul Nume al lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Este un mare privilegiu pentru mine să fiu astăzi aici și cred că mulți ați venit de foarte departe. Aceasta îmi arată foamea din sufletele voastre, arată preocuparea [voastră] de a răspândi mesajul acestui ceas. Când am auzit cum frații au venit dinainte să pregătească întâlnirile, am stat și m-am gândit dacă a mai făcut cineva așa înainte. Inima mea a fost atinsă și fie ca Dumnezeu să binecuvânteze aceste două zile în mod deosebit. Să-I fie plăcut și să aducă roade pentru veșnicie. După cum știți, am avut privilegiul să fiu în foarte multe țări și întotdeauna sunt bucuros să fiu cu aceia care cred cu inima lor.

Astăzi vom atinge câteva subiecte, adresându-ne în special fraților și celor care slujesc [cu Cuvântul]. Și pentru surori va fi destul în acest mesaj. În zilele apostolului Pavel, el era preocupat ca frații să ducă același mesaj altora, să ducă mesajul pe care Dumnezeu i-l descoperise, în același Duh, la fel în fiecare aspect.

Aș vrea să vă citesc din 2 Tim. 2:1-2: „*Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții*”. Acesta este un text minunat.

Un om al lui Dumnezeu are Cuvântul lui Dumnezeu pe inima lui. Cum a fost pe vremea lui Aaron: el avea pe piept acea placă când venea înaintea Domnului cu cele douăsprezece pietre care reprezentau cele douăsprezece seminții ale lui Israel. El nu venea doar să predice o predică, ci el purta poporul lui Dumnezeu pe inima lui. Slujba pe care o avea el era rânduită de Dumnezeu.

În același fel, toți prorocii trimiși de Dumnezeu nu veneau cu o învățătură deosebită, ca să înceapă o nouă religie, ci ei veneau cu Cuvântul descoperit de Dumnezeu. Ei erau trimiși cu mesajul lui Dumnezeu, la copiii lui Dumnezeu, pentru că noi suntem aici ca să ne pregătim pentru veșnicie. Noi nu suntem aici ca să fugim după unele învățături, ci, în primul rând, suntem aici ca să ne întâlnim cu Dumnezeu, ca să avem o experiență adevărată cu Domnul, să ne dedicăm din nou viețile Lui, nu să-L slujim doar cu buzele noastre, ci să-L slujim cu toată inima și cu toată viața noastră.

Apostolul Pavel era sigur că Evanghelia pe care o predică este Evanghelia lui Isus Hristos și, în Galateni 1, el putea spune: „*Evanghelia propovăduită de mine...n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos*”. O puteți citi în Galateni 1:11-12. El putea spune: „*ce vă scriu eu, este o poruncă a Domnului*”. Nu era învățătura lui, ci era învățătura descoperită de Duhul Sfânt.

În acest fel, Dumnezeu a avut slujitorii Lui de-a lungul veacurilor și în această ultimă epocă El cuprinde toată descoperirea Lui și ceea ce n-au putut vedea toți ceilalți, putem vedea noi, astăzi.

În Vechiul Testament, fiecare proroc a profețit despre o anumită parte și, când le punem pe toate la un loc, este deplina descoperire a lui Isus Hristos dată mai dinainte.

Dacă citiți Noul Testament, avem Evangheliile, avem epistolele către biserici și către persoane individuale și apoi, la sfârșit, avem Cartea Apocalipsei. Dacă luăm toate acestea împreună, avem descoperirea

completă a lui Isus Hristos, avem descoperirea tuturor învățăturilor și descoperirea întregului plan al lui Dumnezeu.

Întorcându-ne la 2 Timotei 2, apostolul subliniază ca toți ceilalți să învețe aceleași lucruri. Citesc din nou versetul 2: „*Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori*”. Nu ceva spus în particular, ceva șoptit la ureche.

Am întâlnit frați care mi-au spus: „Când am fost cu fratele Branham, el mi-a spus cutare și mi-a spus cutare”, dar [nu a fost] nici un martor. Eu le-am spus: „Uitați-le!” Tot ceea ce predică sau învață un om al lui Dumnezeu, nu este ceva spus la ureche, în secret, ci este ceva predicat întregii adunări, tuturor fraților slujitori.

Există un punct pe care aș vrea să-l menționez, pentru că frații din America au făcut din el o doctrină, pentru că un frate i-a asigurat: „Fratele Branham mi-a zis că întâi vor învia morții și ei vor fi pe pământ circa 30-40 de zile și apoi noi ne vom întâlni cu ei, vom avea întâlniri împreună cu ei și apoi vom pleca în cer”. Aceasta nu este conform Scripturii. Dar acest frate a spus: „Fratele Branham mi-a zis...”.

Mie nu-mi pasă ce spune cineva, ci trebuie spus în prezența martorilor, nu doar să vină un om și să spună ceva. Biblia spune că Isus Hristos se va întoarce cu trâmbița lui Dumnezeu, cu vocea unui arhanghel și întâi vor învia morții în Hristos. Biblia spune că într-un moment, într-o clipită, noi vom fi transformați și, împreună, vom fi luați în slavă. Acesta este Cuvântul Domnului.

Noi trebuie să fim siguri, ca frați care slujesc, nu să spunem ceva, ci ceea ce avem de spus trebuie să fie scris în Scripturi. Chiar și în Scripturi trebuie să găsim două, trei sau mai multe locuri, ca să fim siguri că ceea ce predicăm este sfântul Cuvânt al Dumnezeului Atotputernic. Pavel spune: „*Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere*”.

Iubiți frați, mă uit la voi acum, în special la cei care slujesc și care mărturisesc Cuvântul lui Dumnezeu: fiți credincioși! Nu adăugați nimic la el, nu scoateți nimic, nu-i adăugați propria voastră înțelegere! Tot ceea ce ați auzit și vine de la Dumnezeu, prezentați altora în dragoste. Aici apostolul Pavel spune: „*încredințează aceleași lucruri la oameni de încredere*”. Nu la cineva care este purtat încoace și încolo, ci la cineva

care stă ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și Biblia spune aici: „*care să fie în stare să învețe și pe alții*”. Aceasta este hotărârea lui Dumnezeu.

Nu orice slujitor poate fi un proroc sau un apostol, nu oricine poate fi un învățător, dar noi toți care slujim cu Cuvântul lui Dumnezeu, slujim în același Duh care a fost peste toți prorocii și apostolii, pentru că [acest Cuvânt] nu este în mintea noastră, ci este o realitate vie în inima noastră. Noi suntem o parte din Cuvântul lui Dumnezeu.

De multe ori întâlnim frați care vor să discute. Mie nu-mi plac astfel de frați. Vă spun de ce: pentru că eu știu că, Cuvântul lui Dumnezeu nu le-a fost încă descoperit, ci este doar o cunoștință în minte și ei vor să discute și să tot discute. Dacă este o descoperire în inima ta, tu o împărtășești ca pe o mare comoară și tu încredințezi altora același Cuvânt descoperit ție.

Eu nu sunt un proroc. Eu sunt cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, dar când l-am întâlnit pe fratele Branham, l-am întâlnit pe el după ce Îl întâlnisem pe Domnul. De multe ori oamenii se referă la întâlnirea cu un om al lui Dumnezeu, dar ei nu L-au întâlnit niciodată pe Domnul Isus Hristos. Este foarte important ca mai întâi să-L întâlnim pe Isus Hristos și să primim descoperirea divină. Apoi, dacă Dumnezeu trimite un om al lui Dumnezeu, noi înțelegem ce spune el prin aceeași descoperire divină. Acesta este un lucru foarte important. Mulți au fost cu Pavel în timpul lui, dar odată apostolul a trebuit să spună: „Toți m-au părăsit; ei își caută foloasele lor. Ei nu sunt preocupați de lucrarea lui Dumnezeu”. Corintenilor, el le scrie: „unii predică din gelozie, unii predică din alte motive”. La fel este și astăzi. Dar dacă noi suntem chemați la slujbă, fie că trebuie să mâncăm sau nu, ceea ce am primit noi este o trimitere divină și noi trebuie să-L slujim pe Domnul. Noi trebuie să hrănim turma cu Cuvântul descoperit nouă.

Dacă ne punem la inimă acest verset, ca frați slujitori, ca bătrâni și diaconi în diferite adunări, fiți siguri că ceea ce predicați voi se găsește în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu.

În ultimul capitol al epistolei lui Petru, el scrie, referindu-se la epistolele apostolului Pavel: „*În ele sunt unele lucruri grele de înțeles... pe care mulți le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi*” [2 Pet. 3:16]. Dar dacă noi Îl înțelegem pe Dumnezeu și planul Lui cu Biserica Lui, de asemenea și rânduiala lui Dumnezeu în Biserică, că El a hotărât diferite

slujbe pentru diferite scopuri... Conform celor spuse în Scriptură, 1 Cor. 12:28 și Efeseni 4:11, Dumnezeu a așezat în Biserică diferite slujbe pentru zidirea Trupului lui Isus Hristos. Nu este Biserica noastră, ci este Biserica lui Isus Hristos.

Mulți slujitori spun: „aceea este biserica mea”. Am întâlnit deja frați păstori de biserici, care spun: „aceasta este biserica mea și eu hotărâsc ce se predică în biserica mea”. Acest lucru nu este corect înaintea lui Dumnezeu. Nu este „biserica ta” și nu este „biserica mea”, ci este Biserica lui Isus Hristos. Și Isus a spus în Matei 16:18: „*Eu voi zidi Biserica Mea*”. Nu era biserica lui Petru, nu era biserica lui Pavel, ci era Biserica Dumnezeului Celui viu. Isus Hristos a plătit prețul pentru Biserica Lui. Noi suntem mădulare ale Trupului Său și El este Capul și El domnește și stăpânește peste întreg Trupul. Și toți frații care au o slujbă adevărată de la Dumnezeu, se supun Capului și unii altora. Ei lucrează împreună în același Duh, diferite slujbe, dar același Duh.

Cum Pavel le scrie, de asemenea, corintenilor: „*Sunt felurite daruri, dar este același Duh; sunt felurite slujbe, dar este același Domn; sunt felurite lucrări, dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți*” [1 Cor. 12:4-6]. Noi avem nevoie de o dedicare nouă Domnului. Dacă slujba noastră trebuie să fie roditoare, noi trebuie să ne dedicăm viața noastră Domnului. Pentru că Isus a zis: „*despărțiți de Mine, nu puteti face nimic*” [Ioan 15:5]. Dar cu El suntem mai mult decât biruitori. Pavel a spus: „*Pot totul în Hristos care mă întărește*” [Fil. 4:13], prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Aș vrea să mergem la un alt text, pe care să-l împărtășesc cu voi. Mai întâi, aș vrea să citesc din 2 Tim. 2:15, referitor la frații slujitori și cei care mărturisesc altora Cuvântul – mă refer la partea de învățătură. Este o deosebire între a depune o mărturie despre lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut în viața noastră, experiențele noastre cu Domnul și cineva care-L prezintă pe Domnul și vorbește cu alții despre lucrurile de învățătură.

În 2 Tim. 2:15, citim: „*Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului*”.

Nu să fii recunoscut de oameni, ci să fii confirmat, recunoscut înaintea lui Dumnezeu. Nu doar înaintea oamenilor, ci înaintea lui

Dumnezeu. Noi trebuie să înțelegem că stăm în prezența Dumnezeului Atotputernic. Noi suntem ca o carte deschisă înaintea Lui: El ne vede, ne aude, ne cunoaște gândurile, cunoaște căile noastre – noi suntem în prezența Lui.

Biblia vorbește fraților slujitori, în aceste două versete într-un mod deosebit: 2 Tim. 2, vers. 2 și 15.

Acum mergem la un cuvânt scris de apostolul Petru. Vom citi din 2 Pet. 1:3-4. Mai întâi, el se prezintă pe el Bisericii ca un slujitor și un rob al lui Isus Hristos – cunoașteți introducerea. Apoi, în versetele 3 și 4, spune: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”*.

Aici avem de două ori aici cuvântul „dumnezeiesc”. În versetul 3, Biblia spune: *„Dumnezeiasca Lui putere”* – este puterea lui Dumnezeu în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu nu este gol. Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt dumnezeiesc, o putere dumnezeiască. Când Dumnezeu a vorbit: *„Să fie lumină!”*, a fost lumină, pentru că puterea Lui era în Cuvântul Lui. Înțelegeți aceasta? Biblia spune aici: *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui”*.

În versetul următor, el intră în subiect și vorbește despre făgăduințele scumpe, care ne-au fost date pentru ca noi să ne facem părtași acestei firi dumnezeiești. Când acest Cuvânt este descoperit în noi, puterea dumnezeiască din Cuvântul lui Dumnezeu, puterea dumnezeiască va fi în noi, creând în noi firea dumnezeiască. Înțelegeți aceasta? Mai mult decât atât, credeți aceasta? Vreți să se întâmple cu noi? Eu vreau ca Cuvântul lui Dumnezeu să devină realitate în viața mea. A venit timpul ca Trupul lui Hristos să fie o parte a Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu.

În timpul acesta întâlnim mulți frați care spun: *„Noi venim cu Cuvântul făgăduit...”*, dar fără putere divină, fără fire dumnezeiască, doar vorbind multe lucruri. Noi trebuie să ne întoarcem la Scriptură. Dumnezeu, prin puterea Lui dumnezeiască, ne-a dat făgăduințele

dumnezeiești. Dacă aceste făgăduințe devin o realitate vie în noi, noi suntem părtași firii dumnezeiești, pentru că suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou, din sămânța sfântă a Cuvântului lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt.

În ultimele săptămâni, călătorind prin fosta Uniune Sovietică, am făcut câteva mii de kilometri, cu avionul și cu mașina, dar un subiect a fost pe inima mea într-un mod deosebit: că noi suntem mai aproape de Dumnezeu decât a fost Adam. Adam a fost făcut de Dumnezeu, el a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. Ceea ce înțelegem foarte bine este că Dumnezeu, ca Duhul cel veșnic, la început a ieșit din această plinătate de Duh și luminează într-o formă vizibilă de apariție. Înțelegem asta și nu trebuie să intrăm în detalii. Eu nu știu dacă Dumnezeu a avut o oglindă atunci, dar Biblia spune: „*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu*” [Gen. 1:27]. Dacă Adam ar fi stat lângă Domnul, avea aceeași mărime a trupului, aceeași figură, totul la fel. Dar Adam nu a ieșit din Dumnezeu, el nu a fost o parte din Dumnezeu, ci el a fost făcut, el a fost creat. Cu Isus Hristos a fost diferit. El este Dumnezeu descoperit într-o formă vizibilă și prin Isus Hristos, noi suntem, de asemenea, acum, la fel cum a fost El, născuți din același Duh al lui Dumnezeu, din sămânța Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Când Isus Hristos a înviat din morți, a spus ucenicilor: „*Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru*” [Ioan 20:17]. Isus Hristos este al doilea Adam.

În 1 Corinteni 15:49 citim: „*Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc*”. Și Ioan scrie: „*ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El*” [1 Ioan 3:2]. Dumnezeu a făcut un nou început, o nouă rasă de oameni, fii și fiice ale lui Dumnezeu, după modelul lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Mulți oameni discută despre dumnezeire. Uitați subiectul și uitați-i pe acești oameni! Dumnezeu nu S-a descoperit ca noi să discutăm despre asta. Dumnezeu S-a arătat în trup, a venit într-un trup ca al nostru, născut în această lume, ca să ne răscumpere, ca să biruiască moartea și locuința morților. Apoi, S-a descoperit în Duhul ca să locuiască în cei răscumparați. Nu este nevoie să discutăm despre

subiectul dumnezeirii, dar este necesar ca să înțelegem prin descoperire divină de ce a ales Dumnezeu să lucreze astfel.

Iată secretul: la început, în grădina Edenului, când Domnul a venit să-i viziteze pe Adam și Eva, nu exista moarte, nu era păcat, nu era necaz, nu erau lacrimi. Totul era într-o splendoare, minunat. Dar apoi a venit un moment când rasa umană s-a supus Satanei – Satana în șarpe – și șarpele a înșelat-o pe Eva. Și pentru că s-a întâmplat în trup, în acest trup omenesc, în acest trup... Dacă păcatul original ar fi fost în afara trupului, Dumnezeu n-ar fi trebuit să vină niciodată într-un trup ca acesta. Dar pentru că păcatul original a fost în acest trup, El a trebuit să vină în acest trup, ca să ne răscumpere din acest păcat original și să ne reășeze în poziția de fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Dacă cineva dezbate cu voi subiectul păcatului original, nu discutați. Dacă oamenii n-o văd, ei sunt orbi. Dar priviți lucrul adevărat, pentru că Dumnezeu i-a făcut pe primii oameni în așa fel ca ei să poată lua propriile lor decizii. El știa că ei pot lua propria lor decizie. El de asemenea știa că ei pot intra sub influența Satanei și să ia decizia greșită. Totul era în planul lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu vrea ca în veșnicie să aibă doar fii și fiice care sunt din afara Lui, care sunt după chipul Său, dar care să nu fie o parte din El. Scopul Lui veșnic a fost să ia aceste persoane care erau lângă El, [să le facă] să fie o parte din El, să fie născute din Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul lui Dumnezeu, nu doar create – asta a fost la început. Și noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că l-a făcut pe om după chipul Său.

Apoi, când Dumnezeu S-a făcut trup, în Isus Hristos, El a fost un om cum suntem noi, doar cu un singur scop: să ne aducă înapoi în legătură cu Dumnezeu, dar nu ca să fim undeva lângă Dumnezeu, ci ca să avem firea lui Dumnezeu, să avem viața lui Dumnezeu, să fim o parte directă din Dumnezeul Atotputernic. Și aceasta s-a împlinit prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Dacă predicăm aceste lucruri, chiar despre păcatul original, nu predicăm într-un mod certăreț, ci arătăm din Scripturi cum a fost planul lui Dumnezeu chiar de la început. Dumnezeu a trebuit să-l facă pe om după chipul Său. El știa că omul va cădea, de aceea El a venit să fie așa cum suntem noi, ca să ne scoată din acest chip, în care noi putem cădea și să ne reășeze într-o relație cu El: carne din carnea Sa, os din oasele

Lui, duh din Duhul Lui, viață din Viața Lui. Noi suntem cu adevărat fii și fiice ale Dumnezeuului Atotputernic.

Eu sunt foarte recunoscător lui Dumnezeu pentru slujba fratelui Branahm. Nu am cuvinte să exprim acest lucru. Dacă el ar trăi astăzi, mi-ar plăcea să-i spăl picioarele. Eu l-am iubit ca pe un om trimis de Dumnezeu, dar legătura mea cu el nu a fost în cele firești, ci a fost în Duhul, în Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum citim în Scriptură, că *„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot”*, noi am primit Cuvântul făgăduinței, prin care devii părtăș firii dumnezeiești.

În Vechiul Testament, Psalmul 82, în Noul Testament, Ioan 10, Biblia vorbește despre cei la care a venit Cuvântul și ei au fost numiți „dumnezei”. Foarte ciudat... Erau oameni, dar au fost numiți „dumnezei”. De ce? Pentru că substanța divină a Cuvântului lui Dumnezeu a venit în inima lor. *Acesta* era vasul pământesc, dar interiorul era umplut cu substanță divină și astfel ei erau părtăș naturii dumnezeiești. Aceasta era partea minunată. Prorocii nu numai că transmiteau Cuvântul, ci ei erau o parte a Cuvântului. Ei înșiși au fost părtăș firii dumnezeiești. De aceea, Biblia spune în Evrei cap. 1, că: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit în Fiul”*. El a dat răspunsul. Cuvântul S-a manifestat, S-a descoperit. Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru și noi am văzut slava Lui.

Acum a sosit timpul ca noi să credem făgăduințele pentru astăzi, ca să fim părtăș naturii dumnezeiești. Și o spun din nou: toate descoperirile din Cuvântul lui Dumnezeu nu ne-au fost date de dragul dezbaterilor, ci ne-au fost date ca să fim părtăș firii dumnezeiești, ca ceva să se întâmple în inima noastră... pentru că Dumnezeu nu vorbește minții noastre, Dumnezeu vorbește inimii noastre.

Și în Ieremia 31:31, Domnul spune: *„Iată, vin zile», zice Domnul, «când voi face ... un legământ nou»*. Și în Evrei 10 puteți citi din nou, cu referire la acest cuvânt din Ieremia. Dumnezeu spune: *„Voi face un legământ nou, voi scrie Cuvântul Meu în inima voastră”*. Dumnezeu vrea să facă din noi oameni care umblă pe căile Lui. Firea noastră va fi întotdeauna împotriva acestui lucru, dar dacă voi aveți firea dumnezeiască, veți fi în legătură cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu.

Veți spune „Da” fiecărei făgăduințe și veți fi parte din ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său. Nu doar să predici ceva, ci să exprimi gândul lui Dumnezeu, să aduci planul lui Dumnezeu.

Sunt mulți care predică astăzi, dar ei nu sunt preocupați de planul lui Dumnezeu, ci ei au planurile lor proprii. Dacă îi ascultați pe marii evangheliști, ei își prezintă planurile lor. Dar noi suntem aici ca să prezentăm planul lui Dumnezeu cu omenirea. Și ținta Lui finală este ca fiii și fiicele Lui să se înfățișeze înaintea Lui, să aibă totul, viața și natura Lui, ca El. Nu doar creați de El, ci prin naștere să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu. Aceasta este marea taină a lui Hristos cu Biserica. Dacă noi suntem o parte a Trupului lui Isus Hristos, credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și Îl rugăm pe El să facă ceva în inimile noastre. Așa cum am citit aici, în Petru, că prin puterea Lui dumnezeiască ne-a dat totul în Isus Hristos, făgăduințele cele mai mari și scumpe, ca noi toți să fim părtași firii Lui dumnezeiești. Aceasta este importanța mesajului, ca Dumnezeu să împlinească în noi ceea ce a planificat El deja în veșnicie.

Și acum, privind în urmă, noi vedem cum a lucrat: întâi a creat pe cineva lângă El, având chipul Lui, dar nu viața Lui, pentru că el nu ieșise din Dumnezeu, ci era lângă El. Noi suntem ai Lui, la fel cum Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Și fiecare fiu este o parte din tatăl său. La fel și noi, suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem o parte a lui Dumnezeu. Păcatele noastre sunt iertate, suntem răscumpărați prin sângele Mielului lui Dumnezeu. Când Isus Hristos a murit pe crucea Golgotei, noi am murit împreună cu El. Când a fost înmormântat, noi am fost înmormântați cu El. Când a înviat din morți, noi am înviat împreună cu El și suntem așezați împreună cu El în locurile cerești. Noi așteptăm doar împlinirea de fapt a tuturor acestor lucruri. Pentru că în Romani 8, citim că toată firea așteaptă și suspină și noi, de asemenea, așteptăm aceea zi, când acest trup va fi transformat și vom fi luați în slavă și Îl vom vedea pe El care ne-a iubit, care ne-a răscumpărat, care a pus viața Lui în inima noastră și în final vom fi așa cum este El.

Poate pentru noi este greu să înțelegem, pentru că privim la noi înșine și cum spune Pavel în Romani 7: *„Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac. Găsesc dar în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine”*.

Sunt încă lucruri în trupul nostru care nu ne plac și de multe ori am spus Domnului: „Suntem în acest trup ca într-o închisoare”. Noi vrem să plecăm de aici. Înțelegeți? Niciun copil adevărat al lui Dumnezeu nu se simte bine în acest trup. Niciun copil adevărat al lui Dumnezeu nu se simte bine în această lume. Niciun copil adevărat al lui Dumnezeu nu se simte bine printre necredincioși. Acum avem natura dumnezeiască, noi nu aparținem acestei lumi, ci noi îi aparținem lui Isus Hristos, suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu. Nu aici este casa noastră, ci casa noastră este Acolo: Noul Ierusalim este casa Miresei lui Isus Hristos; și noi avem o dorință: să fim acolo. Și în curând vom striga: „*Vino, Doamne Isuse!*” În acest moment, acest strigăt nu se aude, încă.

Sunt două locuri diferite în Scripturi, în Matei 25 și în Apocalipsa. În Mat. 25:6, Scriptura spune: „*Iată, vine Mirele! Ieșiți-I în întâmpinare!*” – aceasta este ultima chemare. Dar dacă noi am auzit ultima chemare, strigătul nostru nu este: „Vine Mirele!”, ci „*Vino, Doamne Isuse!*” Dacă noi suntem chemați afară ca să fim în Mireasa lui Isus Hristos, atunci trebuie să vină momentul când să strigăm: „*Vino, Doamne Isuse!*” Scriptura spune: „*Duhul și Mireasa zic: «Vino!»*”.

Mesajul se răspândește chiar acum: „Iată, vine Mirele! Ieșiți-I în întâmpinare!” Acesta este timpul chemării afară și apoi cei chemați afară, la sfârșit, vor striga în acord cu Duhul care locuiește în noi și natura dumnezeiască din noi depune mărturie. Noi nu aparținem acestei lumi, noi vrem să fim Acasă și atunci vom striga: „*Vino, Doamne Isuse!*” Duhul strigă în Mireasă: „*Vino, Doamne Isuse!*”

Am înțeles noi lecția de astăzi, de aici? Voi, frați slujitori, care aveți responsabilitate: eu sunt doar fratele vostru, nici mai mult, nici mai puțin. Așa cum am spus înainte, chemările și slujbele sunt diferite, dar este același Dumnezeu, același Duh Sfânt, același Domn care lucrează totul în toți, același Trup al lui Hristos care vine din toate națiunile, fiind unit cu Isus Hristos în Cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește puterea dumnezeiască, care creează firea dumnezeiască datorită substanței divine din Cuvântul lui Dumnezeu. Binecuvântat să fie Numele Domnului!

Dragi frați, puneți-vă la inimă ceea ce Pavel i-a scris lui Timotei: nu predicați lucrurile pe care nu le înțelegeți perfect voi înșivă. Așteptați cu predicarea despre un anumit subiect, până când sunteți total

satisfăcuți în inima voastră, că vă este descoperit și că toată Scriptura mărturisește despre acest subiect.

Odată am auzit un om din America pe o casetă. El a predicat circa o oră și jumătate despre cele șapte tunete și despre ce mai vreți. Și predica cu toată puterea lui. Și când a ajuns la sfârșitul predicii sale, el a făcut următoarea afirmație: „eu v-am spus toate aceste lucruri, dar eu nu știu sigur dacă ele sunt chiar așa”.

Dragii mei frați și surori în Hristos, dacă noi, care predicăm, nu știm, cine ar trebui să știe? Care sunt oamenii care să facă asta? Nu există nesiguranță în Cuvântul lui Dumnezeu. Avem Cuvântul prorociei făcut și mai tare. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna, totdeauna și totdeauna!

Când Pavel scria lui Timotei, acel lucru era pe inima lui. El avea o responsabilitate, pentru că avea o chemare divină. De aceea, dorința lui era ca aceleași lucruri care i-au fost descoperite lui, să fie înțelese de frați și toți acești frați care merg în diferite țări și orașe, să înainteze în același Duh, predicând aceleași descoperiri, aceleași învățături, descoperite de același Duh Sfânt.

Eu nu sunt apostolul Pavel, dar am aceeași dorință; am aceeași dorință: să văd frați în Domnul care au aceeași descoperire dumnezeiască prin același Duh Sfânt. Fie că a predicat Pavel, fie că a predicat Timotei sau Tit, nu era nicio deosebire. Ei toți predica aceleași lucruri. Fie că predici tu, sau tu, sau eu, noi predicăm același Cuvânt al lui Dumnezeu, sub aceeași ungere a Duhului Sfânt. Noi nu avem nicio dorință de a ne ridica cu descoperiri deosebite.

Dacă întâlniți un frate care este de părere că el trebuie să aibă o descoperire deosebită și o învățătură specială, rugați-vă pentru acel frate, pentru că el deja este pe o cale greșită. Dacă este cea mai mică dorință în voi să vă ridicați cu ceva, ca oamenii să se uite la voi: „fratele cutare a zis...”. Oprește-te din a mai predica! Încă n-a sosit timpul tău, ca tu să predici. Dacă Dumnezeu te cheamă, n-ai ce face, dar ai o singură dorință: ca El să fie glorificat.

Nu este mesajul meu, nu este mesajul lui Pavel, nu este mesajul lui William Branham, ci este mesajul lui Isus Hristos și „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul*”. Sunt mulți care l-au auzit pe

fratele Branham, dar n-au auzit Duhul vorbind prin Cuvânt. S-au uitat la om și i-au zis. „Tu ești un om minunat al lui Dumnezeu”.

Nu aceasta este calea corectă, ci calea corectă este să auzi Cuvântul. Un om al lui Dumnezeu predică și legătura ta nu este cu omul, ci omul lui Dumnezeu te aduce în legătură cu Dumnezeu prin predicarea Cuvântului, pentru că Cuvântul vine de la tron, atinge inima ta și tu dai răspunsul înapoi la tronul lui Dumnezeu. Nu este o legătură cu predicatorul, ci este legătura cu Dumnezeu.

Mulți au fost în legătură cu Pavel, apoi l-au părăsit. Mulți au fost în legătură cu fratele Branham, apoi au mers pe căile lor. Dar sunt unii, puțini, care sunt în legătură cu Dumnezeu prin Cuvântul sfânt. Și puterea Lui dumnezeiască ne-a dat toate lucrurile ca să creeze în noi o fire dumnezeiască, prin toate făgăduințele Lui scumpe. Dumnezeu le-a dat prin Cuvântul Lui și noi le primim în inima noastră și Duhul lui Dumnezeu vine peste Cuvântul lui Dumnezeu ca să creze o viață nouă în noi și astfel devenim fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze, fie ca El să fie cu voi și fie ca aceste cuvinte pe care le-am auzit azi să nu se întoarcă înapoi fără rod, ci să îplinească scopul pentru care au fost trimise. Dumnezeu vă iubește și eu vă iubesc și împreună Îl iubim pe El și împreună ne iubim unii pe alții și dorim să ne ajutăm unii pe alții, ne rugăm unii pentru alții și natura divină devine tot mai vizibilă. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți! Amin.

Să ne ridicăm pentru un cuvânt de rugăciune. Câți frați sunt aici, care au responsabilitate în adunări locale, care simt o chemare a lui Dumnezeu în viața lor și doresc să fie uniți cu Dumnezeu, doresc să-I slujească așa cum L-au slujit adevărații apostoli, aceeași învățătură, totul în același Duh?

Frați și surori, vă rog să vă închideți ochii, nu vă uitați în jur. Acestea sunt momente ale dedicării în prezența Dumnezeului Atotputernic. În Vechiul Testament, în cartea Levitic, Dumnezeu a zis: „Îi voi sfinți prin prezența Mea”. El este aici acum ca să sfințească toate vasele Lui, să-Și sfințească toți fiii și fiicele Lui care au primit Cuvântul adevărului.

Ne vom ruga pentru toți, dar mai întâi aș vrea să mă rog pentru cei care simt că trebuie să-I slujească Domnului. Și în timp ce toți ochii sunt

închiși, vreau să-i rog pe acești frați care slujesc cu Cuvântul lui Dumnezeu, să ridice mâinile în prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu să vă binecuvânteze! Dumnezeu vede mâinile tuturor fraților. Binecuvântat să fie Numele Domnului! Eu simt prezența lui Dumnezeu. Dumnezeu este aici, El vă sfințește. Natura lui dumnezeiască vine în inima voastră. Voi nu veți mai fi aceiași. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Dumnezeu pentru voi.

Tată ceresc, mă rog pentru toți frații care au parte în slujbă, ca Duhul Sfânt să fie peste ei, adevărata ungere să vină peste ei. Doamne, binecuvântează-i și fă-i o binecuvântare oriunde merg ei, dacă ei își deschid gura ca să vorbească Cuvântul Tău. Fie ca Duhul Sfânt să se odihnească peste ei și ungerea Ta să fie cu ei. Îi dedicăm Ție, Doamne, în slujba Dumnezeului Atotputernic, în mijlocul poporului lui Dumnezeu.

Și acum aș vrea să văd mâinile celor care simt că sunt o parte a Trupului lui Hristos și au o dorință în inimă și doresc să vadă unitatea Trupului lui Isus Hristos, să vadă cum toți slujitorii sunt una în Hristos și cum Dumnezeu lucrează într-un mod miraculos ca să facă lucrurile. Noi avem o dorință să-L vedem pe Dumnezeu cel viu într-o Biserică vie, confirmându-Și Cuvântul Lui viu prin cei care au o credință vie.

Acum ne ridicăm mâinile, toți din acest loc. Eu știu că nu e nicio persoană care mai are nevoie de timp să se gândească. Voi știți că acesta este ceasul deciziei. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Dumnezeu pentru voi. Voi știți că Dumnezeu v-a adus azi aici și știți că Dumnezeu v-a vorbit personal. Astăzi, Dumnezeu n-a vorbit soțului tău sau soției tale, nu vecinului tău, ci astăzi Dumnezeu ți-a vorbit ție personal. Dumnezeu ne-a vorbit în acest serviciu. Noi am primit făgăduințele divine. Datorită acestor făgăduințe, noi am primit natura dumnezeiască și noi suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Acum ne vom dedica Domnului. Ridicăm mâinile și ne rugăm. Mare Dumnezeu din ceruri, Tu ești Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov. Doamne, Îți mulțumim pentru această zi. Noi nu suntem nici proroci, nici apostoli, dar avem Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, dat apostolilor și prorocilor, avem descoperirea întregului plan al lui Dumnezeu, avem descoperirea lui Isus Hristos și, de asemenea, a planului lui Dumnezeu pentru omenire.

Doamne, suntem aici în prezența Ta, ne dedicăm viețile Ție. Tu Ți-ai dat viața pentru noi, Ți-ai dat trupul, Ți-ai dat sângele, Ți-ai dat viața. Noi suntem aici ca să ne predăm total Ție. Acum ne dedicăm pe noi înșine Ție, în slujba Dumnezeului Atotputernic, în Numele lui Isus Hristos. Iartă-ne toate păcatele noastre, toate fărădelegile, toată necredința, tot ce a fost greșit. Iartă-ne, curăță-ne, sfințește-ne pentru ca noi să fim un popor sfânt pentru Tine, Dumnezeu sfânt. Pe Tine Te slăvim! Îți mulțumim în Numele Sfânt al lui Isus. Și toți să spună: aleluia! Aleluia!

Dumnezeu a făcut-o. O veți vedea în viitor; toți vă veți aduce aminte de această zi și veți spune: „Atunci, Dumnezeu a făcut-o”. Aleluia! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! Slavă lui Dumnezeu!

Și acum ne vom ruga pentru serviciile care vor urma.

Doamne Dumnezeule, ne rugăm pentru serviciile care vor fi ținute astăzi după amiază și mâine dimineață. Doamne Dumnezeule, dacă tu ai copii în acest oraș și în această țară, cheamă-i Doamne, adu-i la întâlnire, Doamne, vorbește inimilor. Noi Îți încredințăm toate lucrurile Ție în Numele sfânt al Domnului nostru, Isus Hristos. Amin!

Puteți să vă așezați. Vreau să mulțumesc iubitului frate care a aranjat această întâlnire de dimineață. Am călătorit atât de mult în ultimele luni și eram gata să iau o mică pauză, dar ori de câte ori este aranjată o întâlnire, eu vreau să fiu acolo. Îmi voi lua vacanța Acolo, pe marea de sticlă. Amin.

Vă iubesc și știu că și voi mă iubiți și împreună Îl iubim pe Dumnezeu și ne iubim unii pe alții. Prin aceasta, lumea va cunoaște că suntem copiii lui Dumnezeu și adevărați ucenici ai lui Isus Hristos. Vă întâlnesc după amiază. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Amin.